

Dosarul nr.2ra-289/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, judecător: M. Murguleț
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători: A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu

ÎNCHEIERE

27 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Octavian Tufar, reprezentat de avocatul Silvia Timuș,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Nicolae Tufar către Octavian Tufar cu privire la evacuarea din bunul imobil, repararea prejudiciului cauzat și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 12 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse apelurile declarate de Nicolae Tufar și Octavian Tufar, și menținută hotărârea din 30 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani de admitere parțială a acțiunii,

constată:

La 28 iunie 2017, Nicolae Tufar a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Octavian Tufar cu privire la evacuarea din bunul imobil, repararea prejudiciului cauzat și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, a indicat că el și membrii familiei sale nu au posibilitatea de a se folosi de apartamentul din str. XXX, deoarece Octavian Tufar, folosindu-se de faptul că dânsul se află la studii peste hotare, abuziv și fără nici un motiv legal, împreună cu familia au trecut cu traiul în apartamentul nominalizat, ignorând orice solicitare de a elibera spațiul locativ.

La 26 iunie 1997, a încercat să pătrundă în apartamentul său unde s-a iscat un conflict în urma căruia a fost sesizată poliția. Conflictul iscat între ei nu s-a soldat cu nimic, deoarece la scurt timp el a plecat din nou la studii peste hotare, iar pârâtul a rămas să locuiască în apartament litigios.

Pe tot parcursul acestor ani, între ei au fost neînțelegeri, deoarece pârâtul împreună cu familia acestuia nu dorește să elibereze spațiul locativ care nu le aparține.

La 23 februarie 2017, soția sa Shenkevyci Daria, a încercat să între în apartament, dar a fost împiedicată de către Octavian Tufar și membrii familiei lui,

soția fiind nevoită să meargă la hotel. În așa fel, consideră că pârâtul l-a deposedat de bunul imobil ce-i aparține cu drept de proprietate. De nenumărate ori a încercat de a soluționa conflictul dintre ei pe cale amiabilă, dar pârâtul refuză categoric să elibereze spațiul locativ, iar, la 15 septembrie 2015, a expediat în adresa pârâtului o cerere prealabilă, prin care l-a informat că dorește să între în posesia și folosința apartamentului ce-i aparține cu drept de proprietate și ca ultimii să elibereze benevol locuința, în caz, contrar vor solicita și achitarea chiriei pentru folosirea spațiului locativ, la care nu a primit nici un răspuns.

Astfel, a solicitat evacuarea silită a lui Octavian Tufar și a membrilor familiei acestuia din apartamentul X din str. XXX, încasarea din contul acestuia a sumei de 8 400 de euro, pentru chiria apartamentului și suma de 8 400 de euro pentru prejudiciul moral cauzat și a cheltuielilor de judecată, taxa de stat 800 de lei și asistența juridică 8 000 de lei. Or, pârâtul împreună cu membrii familiei lui, aproximativ de 20 de ani se folosesc abuziv de proprietatea sa, iar el, este nevoit să suporte cheltuieli pentru închirierea spațiului locativ.

Prin hotărârea din 30 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, fiind dispusă evacuarea lui Octavian Tufar și a membrilor familiei sale cu bunurile acestora din imobilul situat în XXX. S-a încasat de la Octavian Tufar în beneficul lui Tufar Nicolae cheltuieli de judecată în mărime de 4 100 de lei, în rest pretențiile ce țin de chiria apartamentului și repararea prejudiciului moral în mărime de 8 400 de Euro, și încasarea cheltuielilor de judecată, în sumă de 4 700 de lei au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 22 decembrie 2017, Nicolae Tufar a declarat apel asupra hotărârii instanței de fond, solicitând instanței admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii în partea pretențiilor respinse, cu adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acesteia.

De asemenea, nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 02 ianuarie 2018, Octavian Tufar a declarat apel asupra hotărârii instanței de fond, prin care a solicitat casarea hotărârii, reexaminarea fondului, cu pronunțarea unei decizii noi, prin care acțiunea să fie respinsă integral.

Prin decizia din 12 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, apelurile declarate de Nicolae Tufar și Octavian Tufar au fost respinse, și menținută hotărârea din 30 noiembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, potrivit prevederilor art. 321 alin. (2) Codul civil, în cazul bunurilor imobile, dreptul de proprietate se dobândește la data înscrierii în registrul bunurilor imobile, cu excepțiile prevăzute de lege.

Prin urmare, reieșind din cadrul legal pre-citat, raportat la materialele cauzei, Colegiul Civil a constatat că soluția instanței de fond, prin care s-a dispus evacuarea lui Octavian Tufar cu membrii familiei sale și bunurile acestora din imobilul situat în XXX, ap. X, este una întemeiată și legală.

Or, în speță, așa cum se atestă din materialele cauzei, Tufar Nicolae, în calitate de proprietar al bunului imobil în litigiul, este privat de posibilitatea de a-și

exercita atribuțiile acordate de acest drept, și anume, dreptul de posesie, folosință și dispoziție asupra bunului.

În privința argumentelor lui Octavian Tufar, invocate în cererea de apel referitoare la netemeinicia constatării instanței de fond privind evacuarea acestuia din bunul imobil în litigiu, instanța de apel a reținut că argumentele respective sunt unele absolut nefondate și care nu au la bază nici o probă pertinentă și concludentă, care ar forma instanței de judecată o convingere contrară.

În privința capătului de cerere, prin care s-a solicitat de către Tufar Nicolae încasarea plății pentru locațiune, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, instanța de apel a menționat că, examinând materialele cauzei, Colegiul nu a identificat la materialele cauzei nici un contract de locațiune în privința ap. X, str. XXX, fapt care ar indica la temeinicia pretențiilor invocate.

La 07.12.2018, Octavian Tufar, reprezentat de avocatul Silvia Timuș, a declarat recurs împotriva deciziei din 12 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu soluția primei instanțe, cât și cu decizia instanței de apel, deoarece instanțele de judecată nu au stabilit toate circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a hotărârii primei instanțe și casarea deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere integrală a cererii de chemare în judecată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 12 septembrie 2018, expediată părților pentru cunoștință la 18.09.2018 (f. d. 124), recepționată de către recurent la 17.10.2018 (f. d. 131), iar recursul a fost depus la 07 decembrie 2018. Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 12 septembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Octavian Tufar, reprezentat de avocatul Silvia Timuș, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din

3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Octavian Tufar, reprezentat de avocatul Silvia Timuș, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către Octavian Tufar, reprezentat de avocatul Silvia Timuș.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Octavian Tufar, reprezentat de avocatul Silvia Timuș.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Svetlana Filincova